

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслагових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровского (Хорунщини). Ек-
спедиция місцева в Агенції Со-
коловского в пасажі Гавсманя.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламація неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дьяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Африканська війна.

(+) Про війну в південній Африці на-
раз знов появили ся важкі вісти. Кільканай-
цять тижнів були они доволі скупі, а ан-
глійські жерела, які звичайно телеграфічно
звіщали сейчас Європу, скоро повело ся
їм на тамтой світ виправити кількох Бу-
рів, тепер дивним способом мовчали. Аж
серпнева проклямація Кітшенера розбуди-
ла знов живіший рух і збогатила справо-
здання з бовища. День 15. вересня був
рішальним для Бурів. Від того дня прого-
лошено війну закінченою, а визначено но-
вий речинець знищення бурських республік.
Такі проклямації звичайно не є доказом
сили і не доказують, що сей є сильніший,
хто їх видає. В дволітній майже війні Ан-
глії з Бурями була проклямація лише за-
вершеном цілої черги невдач; замість успі-
ху появилось ся візванє до успіху яко ви-
слід якоїсь дивної завоювничої меланхо-
лії. А особливо дивний був наслідок ви-
кликаний проклямацією Кітшенера. Тихо
проминув день означеного речинця, а за
ним і слідуючі дні. Війна урядово закін-
чила ся, а почало ся з того часу варвар-
ство.

Оповіднено проклямацію, щоби «остан-
ки» (англійське дивникарство вже вельми
довго говорить про сі «останки») — Бурів
винищити. Але лихо не без добра. Прокля-
мація показала ся виправді безуспішною,
як можна бачити з останних вістей з бови-
ща, але навела Бурів на добру думку.
Нараз заговорено про воєнні рухи в Кап-
ляндії. Телеграми приносили вісти про

«малі невдачі» Англичан. В Капляндії по-
явили ся нараз Бурі, котрих поява вказу-
вала на певну ціль. В англійських південно-
африканських колоніях виступає несподі-
вано доразове право. Бурі показали ся
добрими учениками своїх ворогів. Коли
Англичани спустошили їх рідний край, то
они те саме роблять в англійській області,
в Капляндії і Наталю. Они спустошають ан-
глійське добро і там заводять доразове
право. Коли Англичани кожного Буря за-
бросеного вважають гайдамакою, то так
само обходять ся Бурі, наколи їм попаде
ся в руки англійський жовняр. Почала ся
там відплата за кожду спалену бурську
фарму, за жите Бурів, за полонену худобу,
око за око, зуб за зуб. До чого се дійде,
годі предвидіти, але на всякий спосіб ан-
глійське дивникарство вельми занепокоєне.
Проголошуваний ним давно конєць війни
довго ще мабуть скаже на себе ждати.
Англичани починають тепер числити і до-
ходять до сумного добутку. Двісті тисяч
війська стоїть під оружем, але лише кілька-
сот жовняр має справдешню роботу, они
приглядають ся, як найскорше можна на-
ловити худоби і решту часу провести. Во-
єнний бюджет вже давно перейшов 375
мільонів, а з кождим днем ростуть видатки.
Зелізничні поїзди вилітають у воздух, тут і
там пропадає військовий відділ, в Йоганес-
бургу настав голод і взагалі в південній
Африці стало якосє несприятливо. Бритийські
Африканди піддержують ворохобню Бурів,
як лише можуть, а лише Зулюси на гра-
ниціх Наталю справляють троха радости
Англичанам серед їх невдач воєнних. Кі-
тшенер сповіщає телеграфічно про найдрі-
бнішу перемогу Кафрів англійські дивники.

В звязи з тим стоять вісти про димісію
утомленого трудами Кітшенера. Він бачить
себе «обмеженим», домагає ся нових військ,
більше жорстокости, а на останку чуто
про намірену реформу англійського війська.
Так зійшла війна на варварські перегони
під егідою Англії. Европа приглядає ся
символом і як приличний гість в те-
атрі боїть ся наробити шуму, она глядить
спокійно і мовчить!

Слово до рускої інтелігенції.

«Коли сам не можеш чогось доконати, по-
лучи ся з другими, котрі те саме бажають, що
ти, бо багато дрібних сил творять одну велику
силу» — сказав перший організатор стовари-
шень, котрим посвятив працю цілого свого жи-
ття, др. Герман Шульце з Делін. Нині не лише
одинацькі але цілі верстви суспільности лучать ся
в ім'я вспільних інтересів для улекшення собі е-
кономічної борби. Чого не зможе одиниця, се
осагає легко зорганізована, своєї цілі свідомо
громада. Конкуренція і перевага великого ка-
піталу в одній, а лихва, особливо у нас розпоно-
шена, з другої сторони, викликали творенє спі-
лок і товариств заробкових і господарських, ко-
трі в власній, взаємній допомозі шукають охоро-
ни проти сили великого капіталу і економічно
сильніших одиниць. Переважна часть нашої
інтелігенції відчуває на собі гнет невідрадных
відносин економічних, а мимо того тримаючи
ся патріархальних звичаїв і спускаючи ся на
Провидінє, не дбає користати з витворених до-
рогою культури асоціацій, — а друга, менша
частина людей, матеріально краще ситуованих,
і не думає о тім, що може, не тільки не поно-

40)

О. Я. Кониський.

Молодий вік Максима Одиця.

(Хроніка з давноминулого).

XIX.

Обурення, схвилювання, почуття образи
і привиження страшенно бентежили увесь ор-
ганізм Насальського; він їхав, нічого не тямлячи;
їхав тому, що його везли; але куди? на що? до
кого? він про се не думав, тай і неспроможен
був думати...

Істомлений, причаплений, він не помічав
навіть, що на дворі доволі холодно; що вітер
проймає його, що на йому доволі плохенька
одежица; почало займати ся на світі і Насаль-
ський, схиливши голову в куток тарантасу, по-
чав дрімать; може він би і заснув був і нерви
його трохи-б спочили були, дак же, коли стали
вїздити в Яготин, кучер розбуркав його, пи-
таючи:

— До кого, павичу, їхати? Ми вже в Яго-
тині. До когоч і куди їхати, коли у Насальсько-
го не було в Яготині нікогосьенько знайомого?
Не диво, що він не зразу відповів кучерови, а
кучер гадаючи, що Насальський не дочув його
питання, мовив вдруге дуже голосно:

— Паничу! Ми в Яготині, куди їхати?

Насальський махнув рукою і відповів:

— На заїздний двір...

— На який? тут їх не один; може до Бні
Трегуба?

— Все одно, їдь і до Трегуба.

— Він хоч і жид, а у його пристойніше
і наш пан завжди до його заїздить.

Коли Насальський ввійшов в теплу хату, він
почув, що він змерз, дрожить; щоб швидче на-
гріти ся, він казав Трегубу, заким ще закипить
самовар, подати йому горівки.

Вивівши зразу дві чарки, Насальський
швидко ходив по хаті та все думав: щож далі
йому чинити? куди й їхати? В Яготин він при-
їхав з опалу, не знаючи чого; було-б йому просто
їхати до Київ... «Ба! ні! так не можна! він му-
сить, він повинен пометити ся над Найдичем;
такої образи не можна дарувати!» І знов на
серці у його клетотом закипіло обурення... Він
вивів третю чарку горілки і заходив ся мірку-
вати: яким же чином йому справити свою спра-
ведливу пімсту?

— Поєдинок, тільки поєдинок! другого ви-
ходу нема; говорив собі на думі Насальський:
поєдинок на смерть!... але Настя!... треба-б
спершу з нею побачитись, порадитись; без неї
ледви чи зможе він жити; він так її кохає. Та
деж з нею побачитись?

— Розлучив вражий син!... промовив На-
сальський, скрегочучи зубами і стукнувши кула-
ком по столу, так дуже, що той стук почув
Трегуб і гадаючи, що Насальський стукає, щоб

швидче давав самовар, прочинив двері, просу-
нув голову і мовив:

— Зараз, зараз; вже шумить; зараз подам.

Насальський випив ще чарку горілки, не
помічаючи, що вже й перші три чарки доволі
захмелили його.

В розгорілому і захмелілому мозку Насаль-
ського скоїв ся такий плян: їхати до Ляшенків
і написати через Найдичового кучера до Насті
щоб і вона приїздила туди і тут порадити ся і
обміркувати з нею та з Одицем, що чинити
далі і коли що, дак упрохати Одиця, щоб став
йому секундантом і поїхав до Найдича вики-
кати його на поєдинок.

Прийшовши до такого виводу, Насальський
дістав з накунку паперу і написав до Насті мо-
вою російською лист. Він неспроможен був, не
давав йому хміль хоч трохи міркувати розумом
над тим, що диктовало йому писати опаніле
серце і до краю роздрочені нерви; лист вийшов
повний загарливости, але мало сказати дурний,
просто нісенітниця. «Я знаю все, писав між
інчим Насальський, я знаю моя дорогага На-
стенка! коззи твого дяді і твоїх родних; по
поля Чугуєва і Борисполя давно жаждуть їх вра-
жой крові і я напою їх!... Не даром в моїм гер-
бі стоїть буква М: то значить: месть! да месть,
месть і месть!... Приїзжай скорше к Ляшенкам,
у них я буду ждати тебе, как би долго не при-
шло ся: здісь все обдумаем, рішимо і я, на че-
лі моєї армії сильної грудю зустрічу врагов!...
С нами Бог; с ким Бог, с тім і перемога» і т. д.

сячи жадних жертв, але сама осягаючи користи, помочи тим, котрі помочи потребують.

В останніх часах давалися щораз частіше чути голоси о певній потребі питомої фінансової організації, в якій би наша інтелігенція знаходила поміч і стала незалежною від того роду чужих інституцій.

Найшовся кружок людей, що підняв ініціативу до заснування Товариства кредитового для рускої інтелігенції, опертого на взаємності, цілю котрого було би пошукати ощадності і господарності серед інтелігентних верств рускої суспільності і освободити їх з рук несовісних лихварів.

Наради поважного числа львівської інтелігенції а відтак численні Загальні Збори інтелігенції львівської і з провінції, духовної і світської, рішили однодушно основане такого товариства.

Нині сталося це уже фактом. Рішенням ц. к. суду краєвого яко торговельного у Львові відділ IV. з дня 8. серпня 1901. ч. 1352/П, 280 зістало «Краєве Товариство кредитове урядників і священників у Львові» вписане в реєстр стоваришень заробкових і господарських і в силу того розпочинає з днем нинішнім свою діяльність.

Після статута Товариство має на цілі подавати своїм членам матеріальну поміч через користує поміщенням ощадностей і уділюванє позичок при помочи взаємного кредиту під можливі найкориснішими умовами як також і взагалі уділюванє членам помочи в їх потребах господарських (§ 2. стат.).

Членом Товариства може бути кождий працюючий умислову в певнім заводі за сталою платнею або несталою винагородою, як урядник, або слуга при властях і заведеннях державних, автономічних і приватних, жєнцини на самостійнім становищі, емерит, кождий священник сповняючий душпастирські функції, чи то яко сотрудник, завідаєтель і парох, чи то займаючий вищу духовну посаду, нотар, адвокат, кандидат нотаріальний або адвокатури, учитель, редактор, архитект, інженер, лікар, літерат і взагалі кождий за сталою платнею або несталою винагородою умислову працюючий. Хто хоче стати членом Товариства має підписати письмєну заяву свого приступлєня (§ 7. ст.) і зложити вписове одноразово 2 кор. на річ фонду резервового (§ 10. ст.) і що найменше 20% декларованої на уділи квоти (§ 5. і 7. ст.).

Один уділ виносить 50 корон, і кождий, хто хоче бути членом, мусить адекларувати що найменше один уділ.

Вплата уділу може наступити або одноразово, або місячними ратами, не низшими як 2 кор.; перша рата однак не може бути низша як 20% декларованої на уділ, а взагледно на уділи квоти (§ 5. ст.).

Товариство приймає вкладки до опрощє-

тованя від своїх членів і третіх осіб, почавши від 1 К (§ 6. ст.) і уділяє своїм членам позичок. Кождий член має право жадати позички до висоти зложеного уділу на вексель без всякої дальшої поруки. Всі иншого роду позички уділяють ся членам за відповідним забезпечєнем. Чистий зиск (§ 19. стат.) розділює ся поміж членів яко дивідєнда відповідно до висоти їх уділів.

В почутю горожанських обовязків сповнили ініціатори прийату на себе задачу. «Краєве Товариство кредитове урядників і священників» вступає отже на поле нашого суспільно-економічного життя, а Єго Високопреосвященство Митрополит Андрей ґр. Шептицький зволив прийати протекторат над товариством, прирікаючи пошукати єго інтереси.

Тепер черга на нашу інтелігенцію, духовну і світську, поперти се товариство, тож звертаємо ся до неї з теплим словом: хто почуває себе Русином, нехай не залишить у власнім інтересі вступити в члєни нашого Товариства.

При спільности економічно-суспільних інтересів повинна передовсім руководити нами солідарність, а солідарність доказує чудес. Досить для приміру згадати, що коли засновало ся недавно у Відні подібного роду Товариство емеритованих офіцерів і військових урядників, то до року числило звиш 4.000 членів. Нехай-же і нас получить свільність інтересів в одну органічну цілість. Ті з нас, котрі посідають хочби невеличкі капітали, нехай локують їх в нашім Товаристві і дадуть тим нашому Товариству спроможність отворити кредит ширшим кругам нашої суспільности.

Кінчимо надїєю, що руска інтелігенція в почутю своїх горожанських і патріотичних обовязків буде як найчисленніше вступати в члєни нашого Товариства і складати в нїм свої ощадности та що Товариство того вчинило справді могутю підмогою матеріальної сили рускої інтелігенції, за чим їде самосвідомість та сила національна.

Нехай не буде ні одного інтелігентного Русина, котрий би не був членом нашого Товариства!

Всякі письма і посилки належить адресувати: Краєве Товариство кредитове урядників і священників у Львові, Ринок ч. 10.

Львів дня 1. жовтня 1901.

За Раду Надзираючу:

Сов. Ярослав Ільницький, О. Йосиф Фолис,
президент. заст. презид.

Ілько Ярмєвич,
секретар.

Дирекція:

Іван Ващинський, Александер Сероїчковський,
Григорій Грозик.

Запечатавши отаку дурницю; віддав лист кучерови, наказуючи доручити самій Насті у власні її руки, за те дав йому карбованця і обіцяв, що Настя ще більш заплатити йому.

— Будьте безпечні! — відповів кучер — справлю все, як кажете.

Трохи не до самого вєчера спав Насальський на заїзді у Трегуба, а вставши, наняв у його балагулу і на всю ніч поїхав до «Парижа», міркуючи, як і що сказати Ляшенкам про причину свого приїзду до них.

Ляшенки не сподівали ся так скоро бачити у себе Насальського і здивовали ся, коли він приїхав до них.

— Чи все там гаразд у Найдича? чи не стало ся чого недоброго? — питала ся Ганна Лукишна — вжеж не дурно ви так швидко...

— У них усе гаразд! але я їх покинув, не схотів більш учителювати...

Ляшенчиха ще більш здивовала ся і спитала:

— Щож за причина тому? здаєть ся, вам там було добре...

— Можна-б жити, да останніми часами Найдич зробив ся і вередливим і причепистим; почав що дня вмішувати ся, як я учу дітей... Я сього не стерпів...

Ляшенчиха мовчала, але подумала собі: ні, не кажеш ти правди; тут якась инча причина, мабуть чи не замішала ся тут Настя.

Насальський, говорячи Ляшенкам неправду, розумів, що раніш, чи пізніш, а правда вийде до верху і лишє буде, коли вона вийде від його і став він на тому, щоб небавом розповісти усе по правді, попросивши вибачити йому, що не сказав він правди з першого разу. Однак жє ставала перед ним недобра притичина: скаже він Ляшенкам, що Найдич так незвичайно прогнав його; питають: за що? а він і сам того не тямить; йому не піймуть віри, подумают, що він бреше, таїть ся, не хоче правди сказати, і у них буде непевність, думати-муть, що він запевне заподїяв щось таке дуже вже не добре, коли Найдич мусів так незвичайно вигнати його серед ночі. Виходить неяково.

— Найліпше буде, міркував собі Насальський, коли я не гаючись, завтра-ж ранком усе розповім Одинцю, він мене — яко товариш — легко зрозуміє і, може, що порадить: скажу йому, що написав до Насті, кличу її сюди і, порадившись з нею, маю на думці кликати Найдича на поєдинок і прохати Одинця за секунданта. Нарешті попрошу його, щоб він усе те розказав Ляшенкам і попросив їх не реметловати, що приїхав до них і дозволити йому перебути у них, доки приїде Настя, або прийде від неї відповідь.

Так він і вчинив.

(Дальше буде).

До академічної молодіни.

Товариші!

З огляду на се, що деякі львівські часописи розголосили, мов то віче вже непотрібне, бо п. Ректор видав порученє печатати українські бюлетєни, заявляємо, що сї всі вісти неправдїві і що віче відбуде ся, як оповіщено, дня 8. с. м. о годині 3. з полудня на університеті.

Відкликаємо ся при сїм ще раз до товаришів і визнаємо, щоби всі як один явили ся 8. с. м. на віче.

Товариші! Зважте, ще навіть польська пра-са підносить повну справедливість наших домагань та що тепер лишє від нашого поведєня буде залежним, чи ми і на дальше будемо на університеті упослідженіми, чи здобудемо собі належні нам права! Зважте, що малє число учасників віча буде достаточним аргументом, щоби всі наші жадаєня відкинєно і щоби на довгий час пропала не лишє надїя добути се, що нам правно належить ся, але й можливість скликати другє віче в тій самій справі.

Нїхто не сьміє відтягнути ся від участі в вічу! Нїяка обставина не сьміє здержати ні одного товариша, що собі не схоче виставити найпоганішого свідочтва, що не схоче показати ся зовсім індеферентним на се, що болять цілу українську молодіж!

Товариші! Почутє обовязку кличе Вас, щоби своєю участю Ви показали як найбільшу зрілість в трактуваню сєї справи і як найбільшу солідарність!

Прибувайте всі на віче!

У Львові, дня 3. жовтня 1901.

Іван Комаринський, студ. прав; Євген Косєвич, студ. прав; Євген Бурачинський, студ. медицини; Всеволод Гузар, студ. мед.; Сєнь Горуц, студ. філософії; Теодор Гуль, студ. філософії.

З політичного поля.

Прєзидия посольської палати розіслала до послів запрошенє на перше засіданє після перерви. Буде се 60. засіданє розпочатої сєго року сєсїї, а відбуде ся дня 17. с. м. о год. 11. рано. На дневнім порядку: 1) перше читанє правительствєнного предложеня з проєктом фінансового закона і прєдїмєнє на р. 1902; 2) справозданє рішєнної комісії про правительствєнний проєкт закона про заводові стоваришеня рішєнників. Як зачувати, на однім з перших засідань державної ради правительствєно предложить проєкт нового еміграційного закона на взір німецкого, еміграційного закона, який має передо сїм запобігти надужитям зі сторони еміграційних агєнтів. Тєнденцією закона є також звернути еміграційний рух на Триєст, замість на Гамбург, як се було дотєпер.

Вислїд виборів до угорського сейму ще не вповні звисий. Після звисних доселї результатів виборів вибрано 236 лібералів, 19 з людового сторонництва, 66 Косутівців, 11 не належних до жадного сторонництва, 1 демократа і 5 кандидатів національної програми. Тисїйших виборів буде 16. Ліберальне сторонництво зискало 13, а стратило 42 мандатів, людове сторонництво здобуло 8, а стратило 5, Косута сторонництво зискало 21, а стратило 9, а партия Ургона зискала 6, а стратита 1 мандат. Новостію при теперішних виборах належить уважати побїду славянських народних кандидатів, а іменню 4 Словєнців і 1 Сєрба.

В справі німецкої митової тарифи, як допис Magyar Nemzet, міністри Сєль і ґр. Голуховський мали віднести ся до німецкого правительства, вказуючи на те, що она стане непоборимою перешкодою для відновлєня торговельних трактатів. Лондонський Times доносить в сїй квестїї, що кроки австрійських міністрів в справі оголошеного проєкту митової тарифи в Німєччині, викликали там сильне вражєня. Кандидєр Більов, як думає сєй дневник, є вдячний противникам проєкту митової тарифи, якого оголошенє наступило лишє задля проподобаня ся аграрійцям. Однак відєньска Politische Correspondenz доносить нині з Берліна, що National Ztg. довідала ся з компетєнтного жєрєла, що цілє донєсєне Magyar Nemzet-а є зовсім безпідставне.

Коло Ковайт в персикім залі зібраних єскадри всіх європейських держав, а на побережю стануло 30.000 турецького війська під проводом Едгема-паша, який в турецько-грецькій війні здобув собі славу знаменитого вождя. Не тяжко о пожар, де нагромадило ся стілько пального материялу. А сірника на розпал може легко достарчити дразлива ковайтєска справа. Німці, одержавши від Туреччини дозвіл на будову залізничі зі Скутарі (напротив Царгорода) до Багдаду з продовженням до Басори, над перським залізном, переконали ся, що Басора не буде доброю пристанею і тому звернули ся до султана з прошенем, щоби залізницю могли повести до Ковайту, що є одною з найліпших пристаней цілого світа. Султан призовив на сю зміну, але заперотестували арабські шейки під покривкою, що не годить ся дяврам господарити на землі, освяченій стопами пророка Магомеда. Шейк Ібн-Рашид повстав против Туреччини і оголосив себе арабським королем, але его розбив згаданий Едгема-паша. Однак ся побіда не рішила справу, арабські шейки піддержують ще рухавку, а аж тепер виявило ся, що за ними стоїть Англія, яка тим способом не хоче допустити німецької конкуренції до знаменитой пристани, де дотепер лише она сама господарювала. Коли Едгема-паша станув під Ковайтом, сейчас там з'явила ся сильна англійська єскадра з поблизьких індійських вод, немов то в обороні безпечности англійських підданих. Але небавом прибула також і німецька флотія, а за нею російська і французька. Жадна держава не каже, по що вислала там свої кораблі, але всі розуміють добре, що держать себе за поли і жаден не може рванути ся, щоби не мав против себе зараз кількох противників. Супротив сего і Едгема-паша не рушає ся, а чекає розказів з Царгорода, звідки они однак не приходять під позором, що султан недужий і не може займатися воєнними справами. Ковайт став тепер справжнім доказом, що військо є запорукою мира...

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Фоки, Йони; рим.-кат. Пляцида. — В неділю: гр.-кат. Зачате Йоана Крестителя; рим.-кат. Аврелій.

— При зміні місяця просимо наших ВП. Передплатників вирівнати залежності і відновити передплату, бо інакше будемо приневолені здержати висилку нашої часописи.

— Нині як в день імянин С. В. Цісаря Франціска Йосифа і відбули ся торжественні богослуження в катедрах всіх трех обрядів у Львові. В архикафедральній церкві св. Юра відіслав Службу Богу ВПреп. о. мітрат Білецький в сослуженю колюшні, а при євнї архикафедрального хору. На богослуженю явили ся представителі властей світських і військових.

— З руского народного театру. В склад театральної дружини вступили наново давнішні артисти пп. Кость Підвисоцький, Ольшанський і Вовчак.

— Пригадуємо, що Вечерниці з танцями відбудуть ся в суботу дня 5. жовтня, в комнатах «Рускої Бесіди, на дохід Товариства «Сокол». Комітет докладає всіх старань, щоби єї оєнні вечерниці принесли нашим красавицям, як найбільше приємностей. Танці будуть продовжати ся до рана, при мелодійних акордах музики. — Петрушка виключена, бо комітет крім Соколів, запросив і академічні Товариства до співучасті в танцях. Буфет під ласкавим зарядом тов. «Клюбу Русинок». — Сподіємо ся, що ані одно патріотичне серце не опустить сих вечерниць, а тим дасть доказ своєї симпатії до Товариства. Початок о год. 9. вечер. — Комітет.

— Аматорське представлєне в Стрию. На дохід пам'ятника Тараса Шевченка устроєє Товариство «Міщанська Бесіда» в Стрию аматорське представлєне в неділю 6. с. м. в сали «Народного Дому». Аматори відіграють: «Наталку Полтавку», комедію-оперету в 3 відслонах Івана Котляревського. Розпиче: «Гетьмани, гетьмани», сольо барітонове. Початок о год. 7½ вечером.

— З Добрими. На дохід церкви в Добромилі відбудуть ся в сали городекій в неділю 6. жовтня с. р. вокально-декляматорський вечер добромильського міщаного хору. Програма: 1) Бортнянський: «Услиши Господи», псалм, хор. 2) Гушалевич: Деклямація. 3) Бендель: Романца, сольо фортепианове. 4) Ніжанковський: «Люблю дивитись», дуєт на сопран і альт в супроводі фортепіана. 5) Лавровський: «Чом річенько», хор. — 6. Шуберт: «Серенада», сольо в супроводі фортепіана. 7) Гермес: «Самотна рожа», хор. 8) Лав-

ровський: «Красна зоре», квартет. 9) Огоновський: Деклямація. 10) Колесса: «Вулиця», хор. — Ціні місць (не обмежуючи жертволюбів): крісло І-рядне 2 К, II-рядне 1 К., місце стояче 50 сот. Білєти можна дістати скорше в «Кружку рільничім», а вечером при касі. Початок о годні 7½ вечером.

— Загальні збори Товариства ім. св. Кирила в Перемишлі відбудуть ся дня 9. с. м. в комнатах «Рускої Бесіди о 7. а в браку комплекту о 8. год. вечером з отсим денним порядком: 1) Справозданє уступаючого Виділу. 2) Справозданє контрольної Комісії. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесєня і інтерпелляції.

— До львівської духовної семінарії прийнято з львівської архієпархії 34 кандидатів духовного звания, вступаючих на І рік богословія. Крім того наділено сертифікатом 12 таких кандидатів, котрі не зложили іспиту зрілости, але зобов'язали ся зложити его в найближшій часі.

— Директором учительської семінарії в Чернівцях, мужескої і жіночої, іменованій професор реальної школи з Відня Михайло Кушнірюк.

— Інаугурація шкільного року на львівській університеті відбудуть ся дня 10. с. м. По богослуженю о 9. год. в костелі св. Николая, проф. др. Зубер відчитає інаугураційний виклад на тему: «Задачі і методи геології».

— Ректор львівського університету др. Ридигер оголошує в дєвниках, що не заряджував видання руских друків, потрібних при виисах на університет і просить редакції, щоби на будучє інформували ся про подібні зарядження в канцелярії університетській.

— Вінчання п. Михайла Сояковського і Ярослава Левицького, укінчених богословів, з паннами Гальською і Вандою Мойсєвичівними відбудуть ся дня 8. жовтня с. р. в парохіяльній церкві в Півню (зел. станція, телеграф і почта в Надвірній).

— Іменованя. Міністер просвіти іменував учительку школи вирав при учит. семінарії в Станиславові, Антоніну Мандиур, головною учителькою в учит. жіночій семінарії в Перемишлі.

— На катедру рільництва в краввій рільничій Академії в Дублянах краввій виділ покинув д-ра Казимира Мічиньського доцента львівської політехніки.

— Фреквенція в галицких семінариях учительських. До десятиох мужеских семінарій учительських записало ся сего року шкільного 2019 учеників, а до трох жєвських семінарій учительських 701 учениць.

— Гайдамаччина. Вчєра відбула ся розправа перед судом присяглих против редактора Dziennik-a polsk-ого п. Остаєвського-Бараньського, обжалованого оо. Матковским і Темницьким за клевети, винисувані на них під рубрикою «Гайдамаччина». В переслуханю нотаріальний кандидат Рудийський потверджував деякі факти з наведених статей, а оба обжалователі, хотия признали, що бували по вічах і агітували за руским кандидатом, але рішучо заперечили, немов би они уживали для агітації тих слів і зворотів, які їм приписував «Dziennik polski». Під час павзи, на якій трибунал нараджував ся над сим внесєнем, межі обома сторонами наступило порозумінє. Наслідком сего появила ся в нпйшнім числі «Dziennik-a polsk-ого» ось яка деклярація: «На підставі переведеної розправи простєємо кореспонденції, поміщені в ч. 330 і 332 нашої часописи з р. 1900 під заголовком «Hajdamaszyna w Husiatynie» в сєй свєсї, що слова, приписувані в сих кореспонденциях о. Северинові Матковському і о. Николаєві Темницькому, як і піднесені в сих кореспонденциях закиди против них, полягали на хибній інформації». Супротив сєй ясної і недвозначної заяви покривджені отці чофнули обжалованє одержавши сатисфакцію, а суд засудив їх на поношенє судових конгтів. Ось як виглядає Гайдамаччина...

— Любачів вигорів. Ві вторник повстав в Любачєві огонь і зничив около 30 християнських загород, а знич 200 жидівських домів. Між иншим згорів суд і дві бжизниці. Майже всі погорільці були убезпечені.

— Бацилії в книжках. Лікарі і бактеріологи підносили нераз вже справу ширєня бацилїв ріжних недуг за посередництвом книжок. На основі найновіших дослідів стверджєно, що старі книжки головнє з шпитальних бібліотек перенєсєть бацилї, тому належить такі книжки піддавати дезінфекції. Найліпше надає ся до сего пара водва, бо в ній по 30—40 мінутах гинуть всі бацилі. При паровій дезінфекції не нищать ся папір, лише шкіряні окладники.

— Паний — божєвільний. Два піяки, Швачек і Пельд наробили перед кількома днями немало лиха в Бориславі. Узброївши ся в довгі ножи пустили ся вечером улицями міста і кололи кожного, хто лиш їм станув в дорозі. Один з тих піяків перевернув робітника Буртиньського, а другий покалічив его тяжко в черєво. В той сам спосіб покалічили они ще двох копальників воєску земного; одного з них, що називав ся Гайм, зранили таки смертельно, а другого лиш пока-

лічили в ногу. Оба піяки шалїли в містї мов божєвільні і аж на другий день удало ся їх арештувати.

— Ц. н. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

З днем 1. жовтня 1901 входить в житє нова тарифа часть II, зшиток 4.

— «Кухня Академічної Громади» у Львові отворєна для члєвїв Товариства з днем 1. жовтня с. р. при ул. Галицькій ч. 3, II. пов. Ціни страв дже низькі і так: обід коштує від 17 до 33 кр., вечера 8—20 кр., кава з булкою 8 кр. і т. д.

Посмертна оповістка.

Модєст Вітошинський, звєсний у нас співак концертний, упокоїв ся скоропостижно в Києві дня 12. с. м. В. в. п.!

Телеграми.

Відєнь, 4. жовтня. Цісар прибув вчєра вечером з ловів зі Стирії до Шенбруну.

Відєнь, 4. жовтня. Вечером прибув сюда румунський король.

Кольонія, 4. жовтня. Köln. Ztg. доносить з Царгорода, що французьке правительство скористає з теперішнього конфлікту з Туреччиною і буде домагати ся від Туреччини признаєня французького протекторату над Тунїсом. Дотепер Туреччина є противна сєму.

Рим, 4. жовтня. По виминї гадок межі обома правительствами, що-до справи з заведенєм св. Єронима, оба правительства признали відповідним удержати ротеперішний добродійний характер заведеня. З сєй причини заіменовано провізоричного завідателя заведеня в особі гр. Коронїні-ого, а заіменованого італійським правительством правительственного комісаря, знов відкликано.

Берлин, 4. жовтня. Рада м. Берлина висказала жалє, що цісар Вільгельм заняв таке неприхильне становище супроти проєкту кінного трамваю через алею «Під липами». Соціалісти жадали острійшої резолюції, але она перепала.

Новий Йорк, 4. жовтня. Ема Гольдман удає ся тепер до Чикаго, де виголосить відчить, який буде дословним повторєнем сєї прелекції, яка запалила Чолгоша до сповнєня замаху на президента Мек Кінлія. Полїція призволила на виголошенє сего відчиту з сим застереженєм, що пришло на него свого комісаря.

Преторія, 4. жовтня. Дві англійські колюмни стрітили ся коло Магатовок з Бурями. Хотия Бурів відперто, они небавом напали вдругє на колюмпу Кекевіха і звєли з нею довицу борбу. І сєй напад відперто, при чім убито кількох Бурів, а кількох забрано до неволі.

Малий фейлетон.

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Подай руку. Ще трохи. Ще лиш два = три кроки

А дорога скінчить ся. Га! Як ту чудово! Грудь тихне, серце мовкне, каменїє слово. Лиш око як та ланя робить дикі скоки,

З скелї на скелї, з опоки скаче на опоки,
На хвилину в долині спочине і знова
Вірлом хижим у воздух кидась на лави.
Видно Кути, Вижницю, Ясенів, Розтоки

І Говерлю. А в коло як зелєне море,
Як до неба в творіня день підняті хвилі,
З нечєви скаменїлі, застигли — то гори!

А тамки тії мухи малєнькі на скилі —
То вівці! А під небом мов овець отара
Кучєраві, білєнькі, пушисті — то хмари!

А тамки, там далеко, глибоко в долині
Чи видиш ті хмари як пух такі білі,
Такі дрібні і легкі, дріжучі, весмілі
Як те проміне сонця в вечірній годині?

Як ті райські птахи, малі, срібно-сині,
Що вперше свої крила слабі і невмілі
Простують і не мають сил досить у тілі,
Щоб в простори злетіти і висять в долині

Між небом а землею і дріжать в трівозі...
Аж ту гулящий вітер надлетів нежданно
Вхопив їх, по воздушній розігнав дорозі

І пропали. — — Гей вітре, стривай, то
не хмари,
Не птахи, то суть втіхи, радощі і чари
Днів разом пережитих! —
Верни їх! Нам банно!

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензацийна програма!

від 1. до 15. жовтня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) Юлія Мілякова, українська субретка. 2) Воздушний балет, „польоване на мотилі“. 3) The Raemblers Company, жонглерська сцена в парискій реставрації. 4) Les Bast, музикальні клоуни. 5) Claire Lafort, атлетка. 6) Орхестра і рекламограф. 7) Helga Dumont, серпентина тансерка. 8) The 2 Erolts, ексцентричні екілібристи. 9) Братя Александер, акробати головою на голові. 10) M. Meerwald, субретка. 11) Lingand Long, китайські ексцентрики.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і свята два представлення. Щоп'ятниці High-Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософічного відділу львівського університету, яка остає під зверхнім проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Устні згодилення приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і свята) на університеті (І п. Сала VIII) межі 12 — 1. год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософічного відділу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і

Картини: Верещагіна, Шевченко в домовині і Сластьона, Шевченкова могила. — — — — —

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

— РІК ЗАСНОВАНІА 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

єдине руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движими против огневих шкід.

„Дністер“ припоручив Преосвящ. Ординарїати Всех Духовенству і вірним всіх трех Епархій

Фонд гаранційний „Дністра“ з 31 грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор	11	сот	
Резерва премій	171.942	„	—	„	разом
Резерва спеціальна	6.000	„	—	„	
Фонд емеритальний	30.924	„	54	„	620.406 кор. 65 сот.

Тарифи „Дністра“ умірновані. Надвишка річна розділяється між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістали члени 8% звороту в премії

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпременно в присутності Делегата і 2 членів

Поліс „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних Банк кравий і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городені, Терехові, Заліццях, Городку і Богородчанях

МА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки „Дністер“ в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через „Дністер“ іде часті провізиї на рускі публичні добродії ціли; поліс і квіти видає Краківське Товариство рускі

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор провізії

Зголошення о агенції треба вносити до Дирекції у Львові

Селяне! убігайте ся тільки о агенції „Дністра“

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення

провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходять о години			відходять о години		
1-35	6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Гусятин	1-55 6:30	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний	
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	2-08 6:43	» » » дв. Підзамче	
	7:45	з Янова	6:55	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8-30 8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна	
	8:00	» на дв. головний	2-55 9:00	до Скольного, до Лавочного (1. зип. до 15. вер.	
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:15	до Янова	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:25	до Підволочиска, Бродів, Гусятин дв. Підз.	
	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	9:42	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова	
	11:45	з Рашова, Любачова, Самбора	10-20 10:25	до Чернівців	
	11:55	зі Станиславова (Кересмеє, Потутор)	2-40 1-25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не- дїлі і свята	
	12:55	з Янова	2-15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в недїлі і свята	
2-20	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочно- го від 1. черв. до 15. вер.	3-05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	3-15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	
	4-40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3-26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
	5-11	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підз.	3-30	до Рашова, Хирова, Любачова	
2-35	3-35	з Кракова » » на дв. голов.			
1-45	5-50	з Кракова			
	5-40	з Чернівців, Іцкан			
	6-00	з Сокаля, Белзця і Любачова			
Н і ч					
8-40 2-31 12-15	7-36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12-45 6-10	до Станиславова	
	8-50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6-20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
	9-41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6-30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно	
	9-20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6-35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
	9-50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясаа, Розвадова	7-10	до Тернополя, Бродів дворечь головний	
	9-40	з Чернівців, Букарешту	7-32	дворечь Підзамче	
	10-20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7-25	до Сокаля і Рави рускої	
	10-20	з Підволочиска (Київ), Бродів на дв. Підз.	7-32	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)	
	10-02	» на дв. голов.	9-30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	3-12	з Підволочиска Копичинсь на дв. Підзамче	2-51 10-30	до Чернівців і Іцкан	
	3-35	» на дворечь головний	11-00	до Кракова, Відня, Варшави	
			11-10	до Підволочиска, Бродів дв. головний	
		11-32	» дв. Підз.		
		4-15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора		
		4-45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.		

ЗАПІМКА: Поїзди нічні числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейскій рівнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописний Ст. І. Соколовського в пасажи Гансманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і вселішні, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красних ч. 5. в подвійю, сходи II, двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешовани папери партійні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституційних заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 85 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій насті панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогідніший зарядження. Притис дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.